Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωὴ πλήρης πίστεως-ἀγάπης καὶ σοφίας

102ον

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

*Πῶς ἱστορεῖ ἡ Π.Δ. **τὴν πλάσιν** τοῦ ἀνθρώπου;*

—Ἡ Π.Δ. ἱστορεῖ, ὅτι **ὁ Θεὸς** ἀφοῦ συνετελέσθησαν τὰ πάντα καὶ εἶδεν, ὅτι ἦσαν καλὰ λίαν, εἶπε: «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς λέγων· «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς κλπ». (Γέν. α' 26—29).

Πόθεν ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον;

—Ἡ ἁγία Γραφὴ λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν» (Γένεσ. β' στίχ. 7).

Ποῦ ἀναφέρεται τὸ «κατ' εἰκόνα» καθ' ὅ ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸ σῶμα ἢ εἰς τὴν ψυχήν;

—Εἰς τὴν ψυχήν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀσώματος καὶ ἀπερίγραπτος. Ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ ἐνετυπώθη εἰς τὴν φύσιν αὐτῆς τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἤτοι ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος ὅμοιος τῷ Θεῷ κατὰ τὸ νοερὸν καὶ αὐτεξούσιον. Σημαίνει δέ, τὸ μὲν νοερὸν τῆς ἰδιότητας τῆς ψυχῆς γενομένας σχετικὰς κατὰ τὰς τοῦ Θεοῦ ἰδιότητας, τὸ δὲ αὐτεξούσιον τὸ δυνατὸν τῇ ἀρετῇ ὁμοιωθῆναι τῷ Θεῷ· ἤτοι, ὡς ὁ Θεὸς ἐστι πνεῦμα λογικόν, οὕτως ἐπροίκισε καὶ τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ πνευματικοῦ λόγου, σχετικοῦ ὅμως καὶ πεπερασμένου· ὡς ὁ Θεὸς ἐστιν ἀγαθός, ἐπροίκισε καὶ τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν βούλησιν τοῦ ἀγαθοῦ· ὡς ὁ Θεὸς ἐστιν αὐτεξούσιος, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτεξούσιον· ὡς ἐστιν ἡγεμὼν καὶ δεσπότης παντοκράτορας, ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἄρχειν ἐπὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς κτισμάτων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νοοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ ἰδιώματα τοῦ ἀνθρώπου ἅτινα διὰ τοῦ αὐτεξουσίου ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ, ὅπως ἀποβῇ εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ Θεοῦ.

(Τὸ «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν» δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ σῶμα, ὅπως ἐπίστευαν οἱ ἀνθρωπομορφῖται οἱ ὁποῖοι καὶ Αὐδιανοὶ κατ' ἀρχὰς ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ αἱρεσιάρχου Αὐδίου, Σύρου τὸ γένος. «Οὗτος (καθὼς λέγει ὁ Θεοδώρητος) ἀνθρωπόμορφον ἔφησε τὸν Θεὸν καὶ τὰ τοῦ σώματος αὐτῷ περιτέθεικε μόρια, τὰ συγκαταβατικῶς παρὰ τῆς θείας εἰρημένα Γραφῆς ἀνοήτως νενοηκώς». Ἡ αἵρεσις αὕτη ἀνεφύη κατὰ τὸ 338 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ· ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα τῶν ἀνθρωπομορφιτῶν ἢ ἀνθρωπομορφιανῶν κατὰ τὸ 370).

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διδάσκουσιν, ὅτι τὸ μὲν «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀμέσως, τὸ δὲ «καθ' ὁμοίωσιν» ἀφ' ἡμῶν ἐξαρτᾶται νὰ ἀποκτήσωμεν. «Τὸ εἶναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ, λέγει Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἴδιόν ἐστιν ἡμῶν κατὰ τὴν πρώτην δημιουργίαν· τὸ δὲ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἡμετέρας θελήσεως καὶ ἐνυπάρχει ἐν ἡμῖν μόνον κατὰ τὸ δυνατόν, ἀποκτᾶται δὲ διὰ τῆς ἐνεργείας».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς λέγει: «Ἐποίησεν οὖν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἄκακον, εὐθύν, ἐνάρετον, ἄλυπον, ἀμέριμνον, πάσῃ ἀρετῇ κατηγλαϊσμένον, πᾶσιν ἀγαθοῖς κομῶντα, οἷον τινα κόσμον δεύτερον, ἐν μεγάλῳ μικρόν, ἄγγελον ἄλλον προσκυνητήν, μικτόν, ἐπόπτην τῆς ὁρατῆς κτίσεως, μύστην τῆς νοουμένης, βασιλέα τῶν ἐπὶ γῆς, βασιλευόμενον ἄνωθεν, ἐπίγειον, καὶ οὐράνιον, πρόσκαιρον καὶ ἀθάνατον, ὁρατὸν καὶ νοούμενον, μέσον μεγέθους καὶ ταπεινότητος, τὸν αὐτὸν πνεῦμα καὶ σάρκα· πνεῦμα, διὰ χάριν, σάρκα, διὰ τὴν ἔπαρσιν· τὸ μέν, ἵνα μένῃ, καὶ δοξάζῃ τὸν εὐεργέτην, τῷ μεγέθει φιλοτιμούμενος· τὸ δέ, ἵνα πάσχων, ὑπομιμνήσκηται, καὶ παιδεύηται· ζῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον, τουτέστιν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἀλλαχοῦ μεθιστάμενον ἐν τῷ αἰῶνι τῷ μέλλοντι, καὶ πέρας τοῦ μυστηρίου, τῇ πρὸς Θεὸν νεύσει θεούμενον· θεούμενον δέ, τῇ μετοχῇ τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ οὐκ εἰς τὴν θείαν μεθιστάμενον οὐσίαν· ἐποίησε δὲ αὐτὸν φύσει ἀναμάρτητον, καὶ θελήσει αὐτεξούσιον, ἀναμάρτητον δὲ φημι, οὐχ ὡς μὴ ἐπιδεχόμενον ἁμαρτίαν· μόνον γὰρ τὸ θεῖον ἁμαρτίας ἐστὶν ἀνεπίδεκτον· ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ φύσει τὸ ἁμαρτάνειν ἔχοντα, ἐν τῇ προαιρέσει δὲ μᾶλλον· ἤτοι ἐξουσίαν ἔχοντα μένειν, καὶ προκόπτειν ἐν τῷ ἀγαθῷ, τῇ θείᾳ συνεργούμενον χάριτι, ὡσαύτως καὶ τρέπεσθαι ἐκ τοῦ καλοῦ, καὶ ἐν τῷ κακῷ γίνεσθαι, τοῦ Θεοῦ παραχωροῦντος διὰ τὸ αὐτεξούσιον, οὐκ ἀρετὴ γὰρ τὸ βίᾳ γινόμενον».

Τί ὀνομάζομεν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου;

—Ψυχὴν ὀνομάζομεν τὸ διὰ τοῦ θείου ἐμφυσήματος δημιουργηθὲν πνεῦμα, ὅπερ εἰσελθὸν εἰς τὸ σῶμα ἐζωογόνησεν αὐτό, καὶ ὅπερ ἐγένετο κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ. Ἔτσι λοιπὸν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ λογικὴ καὶ νοερὰ διευθύνουσα σκοπίμως καὶ ἐλευθέρως τὰς ἐνεργείας τοῦ σώματος.

Τίνες εἶναι αἱ ἰδιότητες τῆς ψυχῆς;

—Αἱ ἰδιότητες τῆς ψυχῆς εἶσι τὸ διανοεῖσθαι, βούλεσθαι, ὀρέγεσθαι, φαντάζεσθαι, διατίθεσθαι εὐαρέστως ἢ δυσαρέστως, ἔχειν αὐτοσυνείδησιν καὶ συνείδησιν τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ δικαίου, τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ καλοῦ κλπ.

Ἔχει ἡ ψυχὴ εἶδος;

—Οὐχί. Διότι ἐστὶν ἀσώματος.

Ἡ ψυχὴ ἐπλάσθη θνητὴ ἢ ἀθάνατος;

—Ἡ ψυχὴ ἐπλάσθη ἀθάνατος· ἵνα ζήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἡ Γραφὴ λέγει: ὅτι «ἐπιστρέψει ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν, ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψει πρὸς τὸν Θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό» (Ἐκκλ. ιβ' 7). Καὶ «μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων θλάψαι» (Ματ. ι' 28).

Τί ἐστὶ θάνατος;

—Ἡ παῦσις τοῦ ἑνωτικοῦ δεσμοῦ μεταξὺ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἡ διάλυσις τοῦ σώματος εἰς τὰ χημικὰ αὐτοῦ συστατικὰ καὶ ἡ εἴσοδος τῆς ψυχῆς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἐκείνην κατάστασιν, ἥτις ὡρίσθη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Πλάστου καὶ κριτοῦ αὐτῆς.

Τί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία περὶ μελλούσης ζωῆς;

—Ἡ Ἐκκλησία διδάσκει, ὅτι ὑπάρχει μέλλουσα ζωή, αἰώνιος καὶ ἀτελεύτητος. Περὶ μελλούσης ζωῆς ὁμιλεῖ ἥ τε Π. καὶ Κ. Διαθήκη. Πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς Κ.Δ. ἐστὶ περὶ μελλούσης καὶ αἰωνίου ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Πῶς καλεῖ ἡ ἁγ. Γραφὴ τὴν παροῦσαν ζωήν;

—Ὡς προπαιδευτήριον τῆς ψυχῆς, ἥτις ἤδη μὲν καθαρᾶ δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, ὅταν δὲ ἀπαλλαγῇ τοῦ σώματος ὄψεται πρόσωπον πρὸς πρόσωπον (Α' Κορινθ. ιγ' 10—13)· καὶ ὡς προσωρινὴν διατριβήν, «διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει. (Φιλιπ. γ' 20).

Πῶς ὀνομάζουσιν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τὴν παροῦσαν ζωήν:

—Πανδοχεῖον, παροικίαν, ἀποδημίαν, στάδιον καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Ποῦ στηρίζεται ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς;

—Ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς στηρίζεται· α) ἐπὶ τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως, β) ἐπὶ τῆς ἐμφύτου ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης, γ) ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, δ) ἐπὶ τοῦ πόθου τοῦ ἄκρου ἀγαθοῦ, ε) ἐπὶ τῆς ἐφέσεως τῆς αἰωνίου ζωῆς, στ) ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ζ) ἐπὶ τῆς ἠθικῆς τελειότητος καὶ η) ἐπὶ τῆς θείας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀποκαλύψεως. Ἐπίσης στηρίζεται καὶ ἐπὶ ἱστορικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐνδείξεων.

Τί ἐστιν ἱστορικὴ ἔνδειξις τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς;

—Ἡ καθολικὴ μαρτυρία ὅλων τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς, περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Ἐκ τῆς ἱστορίας διδασκόμεθα, ὅτι ἅπαντα τὰ ἔθνη ἤλπιζον εἰς τὴν μετὰ θάνατον ζωήν. Ἡ μαρτυρία αὕτη τῆς ἱστορίας, ὅτι οἱ ἄνθρωποι πάσης ἐποχῆς, παντὸς τόπου, πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ πάσης ἀναπτύξεως ἀπεδέχοντο ζωὴν μετὰ θάνατον ἐστιν ἰσχυρὰ ἔνδειξις τῆς ἐμφύτου τοῦ ἀνθρώπου πληροφορίας περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς.

Διὰ τίνος συλλογισμοῦ ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς;

—Διὰ τοῦ ἑξῆς· ἡ ψυχὴ ἐπιποθεῖ καὶ ζητεῖ τὸ ἀγαθὸν πρὸς πλήρωσιν τῆς ἑαυτῆς μακαριότητος· ἀλλ' ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἡ τελεία μακαριότης ἐστὶν ἀδύνατος. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πόθος τοῦ ἄκρου ἀγαθοῦ ἐκφράζει δυνατὴν πλήρωσιν αὐτοῦ, ἕπεται, ὅτι ἡ ψυχὴ θέλει τύχει τοῦ ἄκρου ἀγαθοῦ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παρούσης ζωῆς ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ, ἐν ᾗ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀπόλυτος οἰκεῖ μακαριότης. Εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα καταγόμεθα καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς τελειότητος εἰς ἣν σπουδάζει νὰ ἀχθῇ ἡ ψυχή. Ἡ ἠθικὴ τελείωσις ἐκφράζει πρόοδον πρὸς τὴν ἀπόλυτον τελείωσιν, ἀλλ' ἡ ἀπόλυτος τελείωσις εὕρηται ἐν τῇ ἀπολύτῳ ζωῇ, ἄρα ἡ τελείωσις ἄγει εἰς τὴν ἀπόλυτον ζωήν, εἰς τὴν ἀθανασίαν.

Αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον ποῦ μεταβαίνουσιν;

—Αἱ ψυχαὶ μετὰ θάνατον μεταβαίνουσιν εἴς τινα κατάστασιν, ἥτις ὀνομάζεται μέση κατάστασις καὶ θέλει διαρκέσει μέχρι τῆς κρίσεως κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν. Ἐν τῇ μέσῃ ταύτῃ καταστάσει αἱ μὲν ψυχαὶ τῶν δικαίων, προαπολαύουσι μακαριότητός τινος, αἱ δὲ τῶν ἁμαρτωλῶν ὑφίστανται ποινὴν τινα ἀνάλογον τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὸν Ὠριγένην αἱ ψυχαὶ ἐν τῇ μέσῃ ταύτῃ καταστάσει καθαρίζονται διὰ τινος πνευματικοῦ πυρός. Ἡ διδασκαλία αὕτη περὶ καθαρτηρίου πυρός, διεδόθη διὰ τοῦ Αὐγουστίνου εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἐν ᾗ ὑπὸ τοῦ Μ. Γρηγορίου ἀνυψώθη ἡ διδασκαλία εἰς δόγμα πίστεως. Ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐδέποτε ἀνεγνωρίσθη ἡ περὶ καθαρτηρίου πυρὸς διδασκαλία.

Ὁ Θεὸς κατέλιπε τὸν ἄνθρωπον ἄνευ ποδηγετήσεως;

—Οὐχὶ διότι ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος ἠλέει τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐποδηγέτει αὐτὸν ἀποκαλυπτόμενος αὐτῷ καὶ φανερῶν τὴν ἑαυτοῦ βουλὴν πρὸς αὐτόν, ἀποστέλλων προφήτας, καὶ σοφούς, καὶ διδασκάλους, ὅπως διδάξωσιν αὐτὸν τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἠδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ βαδίσωσι τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὁδὸν τῆς ἀληθείας;

—Οὐχί· πρῶτον, διότι εὑρίσκοντο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ὅπερ ἦν διηνεκὲς ἐμπόδιον αὐτοῖς πρὸς πᾶσαν μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐπικοινωνίαν, δεύτερον διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἠδυνάτει ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἄρῃ τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καὶ ἱκανοποιήσῃ τὴν θείαν δικαιοσύνην καὶ διαλλαγῇ πρὸς τὸ θεῖον καὶ τρίτον διότι ἐξησθένησαν αἱ ψυχικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἠδυνάτει νὰ πληρώσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗ ἕνεκεν καθίστατο καὶ προσωπικὸς ὑπεύθυνος.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τὸ σύνθημα τοῦ διχασμοῦ

Τὸ ἄρθρο τοῦ κ. ΜΕΝΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τῆς τῆς Ν.Δ. κ. Βασιλείου στὶς 5—8—1971 ἀπαντώντας στὴν «Βραδυνὴ» αὐτὸ ποῦ καὶ μεῖς τώρα λέμε στὸν κ. Καραμανλῆ μὲ τὴν ὡραία ἐπιφυλλίδα του «Οἱ τάφοι» ἔγραφε: «Θ' ἀκούσουμε τὴν φωνὴ τῶν νεκρῶν μας ἢ χάσαμε τ' αὐτιά μας» γιὰ τὶ οἱ νεκροὶ τοῦ Ἔθνους σὲ ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνες δὲν χωρίζονται σὲ Ἐθνικόφρονες καὶ μή.

β') Διερωτήθηκε ἂν μὲ αὐτὴ τὴν ἔνοιαν τῆς Ἐθνικοφροσύνης ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος, διαφωνῶντας μὲ τὴν τότε κατάσταση θὰ ἦταν ἀντεθνικός. Ἀλλὰ ὁ Γεωναλᾶς προχώρησε ἀκόμα περισσότερο πρὸς τὴν φασιστικὴ θεωρία τῆς ἀταξικῆς ἐπανάστασης τοῦ Χίτλερ καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἴδια βασικὰ θέση γιὰ τὴν Ἀπριλιανὴ ἐπανάσταση, λέγοντας: «Ἔμεθα ἐπανάστασις ἐθνοαναγεννητική καὶ ἅμα εἶμεθα ἐναντίον τοῦ ταξικοῦ. Ὁτιδήποτε ἄλλο ἀπορρίπτεται γιατὶ ἐμεῖς θέλουμε τὴν συνεργασία μόνον τῶν στρωμάτων ποὺ ἀποτελοῦν τὴν νεοελληνικὴ κοινωνία τῆς Νέας Δημοκρατίας, μὲ ἐμπνευστὴ τὴν ἰδεολογία καὶ πρακτικὸ ὁδηγὸ τὴν μεθοδικὴ τῆς Ἀπριλιανῆς Ἐπανάστασης ποὺ ἐπιδιώκει τὴν οἰκοδόμηση τῆς Νέας Δημοκρατίας».

Ὁλόκληση ἡ μεταπολίτευση, ἡ προκήρυξη ἐκλογῶν καὶ δημοψηφίσματος καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Νέας Δημοκρατίας στηρίζονται στὴν Σ.Π. τῆς 1ης —8—1974 στὴν ὁποία ὄχι μόνον δὲν ἔγινε διάκριση μεταξὺ Ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων καὶ μὴ ἀλλὰ τονίσθηκε:

α') Ἡ καθολικὴ καὶ ὁμόφωνη συμπαράσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὁ πατριωτισμός του.

β') Βεβαιώθηκε ἡ ἀνάληψη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τῆς εὐθύνης τῶν πεπραγμένων του.

γ') Δευκρινίστικε Σ.Π. 7—8—1974 ὅτι ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἑνότητα ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Στὴν θέσπιση καὶ τήρηση αὐτῶν τῶν ἀρχῶν ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν συμβάλλει μὲ τὴν ὑπογραφή τους καὶ τὸν ὅρκον τους ὁ κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ κ. Ἀβέρωφ. Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Ν. Δημοκρατίας δὲν ἐπιτρέπεται τέτοια διάκριση γιατί:

α') Φορεῖς τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ποὺ εἶναι θεμέλιο τοῦ πολιτεύματος εἶναι ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ ὄχι μόνον οἱ χαρακτηριζόμενοι ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ ἀπὸ ἄλλα Κυβερνητικὰ ἢ Διοικητικὰ Ὄργανα σὰν Ἐθνικόφρονες.

β') Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἑλληνίδες ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 2 ποὺ εἶναι νέα δ.ἀταξη.

γ') Ὅλοι οἱ Ἕλληνες συνεισφέρουν ἀδιακρίτως στὰ δημόσια βάρη καὶ στὴν ἄμυνα τῆς Πατρίδας χωρὶς διάκριση σὲ ἐθνικόφρονες καὶ μή, ἄρθρον 5.

δ') Ὅλοι οἱ Ἕλληνες χωρὶς ἐξαίρεση ἀπολαύουν μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀπολύτου προστασίας τῶν πολιτικῶν τους πεποιθήσεων.

Ἔτσι ἡ πιὸ πάνω καπηλεία τῆς ἐθνικοφροσύνης καὶ τὸ σύνθημα τοῦ διχασμοῦ ποὺ δ.ακηρύσσει ὁ κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ ὑπουργός του Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀὸν συνεχιστές, ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἐνέυργεια ποὺ στρέφεται κατὰ τῆς ἔννοιας καὶ τῆς ἰδέας τοῦ Ἔθνους, γιὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι ἔχουν καλέσει ἀπὸ διόμιση χρόνια τώρα ἀνεξαίρετα Ἐθνικόφρονες καί μή, ὅλους τοὺς Ἕλληνες νὰ θυσιάσουν τὴν ζωή τους γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς Πατρίδας.

Δὲν μπορεῖ λοιπὸν ἡ Κυβέρνηση γιὰ μὲν τὰ δικαιώματα νὰ θέτη τὴν διάκριση αὐτή, γιὰ δὲ τὶς ὑποχρεώσεις τοῦ αἵματος καὶ τῶν φόρων νὰ μὴ κάνη καμμία διάκριση, γιατὶ αὐτὴ ἡ θεμελίωση τοῦ Ἐθνικοῦ διχασμοῦ κατέστησε τὴν μενάλη Ἑλλάδα, ἔδιωξε τὴν μενάλη φιλελεύθερη παράταξη ποὺ κάποτε ἀνῆκε καὶ ὁ ἴδιος ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς λέει τώρα στὴν εἰσηνητικὴ ἔνθεση τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅτι «τὸ πρῶτο στέρημα τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἕλληνα στρατιώτη». Γιατὶ λοιπὸν κ. Πρωθυπουργὲ καὶ ὑπουργὲ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὑβρίζετε καὶ χαρακτηρίζετε σὰν μὴ ἐθνικόφρονες ἕνα στῆθος καὶ μιὰ ψυχὴ ποὺ θὰ δείξη τὴν Ἐθνικοφροσύνη της στὴν μάχη νιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὄχι στοὺς ψεύτικους φακέλλους τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας, γιατὶ ἀστοχοσοφία τοῦ θώρακος καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ Ἕλληνα στρατιώτη νιὰ προσφορὲς σὲ ἐθνικόφρονες καὶ μὴ δὲν ἔχει ἀκόμα ἐφευρεθῆ.

Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν διαθέτετε ἀγετικὴ εὐφυΐα δὲν ἐπιτρέπεται αὐτὸς ὁ διχαστικὸς χωρὶς νὰ προσδιορίζετε ἀντικειμενικὴ κριτήρια, ποιοί εἶναι ἐθνικόφρονες καὶ μή, γνωστὰ ἀπὸ πρίν καὶ ἀποδεκτὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό. Αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν σᾶς τὸ ἀναγνωρίζουμε καὶ ἂν δὲν ἀναλάβετε τὴν διάκριση αὐτὴ καὶ δὲν προσδιορίσετε σαφῶς καὶ συγκεκριμένα κριτήρια, τὸ ΠΑ.Σ.Ο.Κ. ποὺ ἀγωνίζεστε νιὰ τὴν ἔμπρακτη ἐθνικοφροσύνη θὰ σᾶς καταγγείλη σὰν τόσο ἐθνικόφρονες ὅσον καὶ οἱ ἐθνικόφρονες τῆς χούντας ποὺ ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη τοὺς κατεδίκασε ποινικὰ καὶ ἱστορικὰ ἔστω καὶ μετὰ τὰ 7 χρόνια.

ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΚΑΤΣΑΪΤΗΣ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΟΛΟΜΑΛΛΑ 3 Δ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ ΓΡΑΒΑΤΕΣ, ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΣΑΚΚΑΚΙΑ
ΠΑΝΤΕΛΟΝΙΑ ΣΠΟΡ
ΚΟΤΛΕ ΤΖΙΝ ΜΠΟΥΦΑΝ — ΤΡΕΪΝ ΣΚΟΤ
Σὲ καταπληκτικὲς τιμὲς ὅλα μας τὰ εἴδη
ΜΑΙΖΩΝΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ
(Ἔναντι Δημαρχίας) — ΠΑΤΡΑΙ

ΑΣΤΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30-10.15-12
ΛΕΥΚΗ ΣΑΡΚΑ
ΣΤΗ ΜΑΥΡΗ ΑΓΟΡΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ἕνα φίλμ τοῦ Γυμνοῦ Κύματος ΣΕΞ ποὺ δὲν ἔχετε δεῖ ποτέ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12.15
Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΟΡΝΟ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΜΟΝΟΙΑ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ)
ΑΥΡΙΟΝ 6.15—12.15
Ὁ σκηνοθέτης ΣΤΑΝΛΕΥ ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ παρουσιάζει τοὺς ΠΗΤΕΡ ΣΕΛΛΕΡΣ καὶ ΤΖΩΡΤΖ ΣΚΩΤ στὴν ταινία
SOS ΠΕΝΤΑΓΩΝΟ ΚΑΛΕΙ ΜΟΣΧΑΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15-12.30
Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ΜΕΛ ΜΠΡΟΥΚΣ
ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΙΣ 12 ΚΑΡΕΚΛΕΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΠΑΛΛΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ 5.15—12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Τὸ τολμηρότερο ΣΕΞ, τοῦ Γαλλικοῦ Κινηματογράφου
ΦΛΟΓΕΡΕΣ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΛΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1977
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Η ΑΡΚΟΥΔΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΛΙΤ
ΑΥΡΙΟΝ 5.40—12.30
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ἡ ταινία ποὺ ἐτιμήθη ΜΕ 4 ΟΣΚΑΡ
ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τοὺς ΦΑΓΗ ΝΤΑΝΑΓΟΥΑΙΗ ΠΗΤΕΡ ΦΙΝΤΣ ΓΟΥΙΛΛΙΑΜ ΧΟΛΝΤΕΝ ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΥΒΑΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12.15
ΟΙ 5 ΣΗΜΑΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΕΛ ΒΙΕΝΤΟ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΚΛΕΙΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ
ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
τοποθετοῦμε σοῦστες ἐξωθύρας
ΑΝ ΚΛΕΙΣΤΕΙΤΕ ΕΞΩ
Τηλεφωνήσατε 220-668
ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΩΝ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
Παραπλεύρως ΜΟΥΣΤΑΚΗ

STRONGER
ΡΑΦΙΑ ΡΥΘΜΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΠΑΓΚΟΙ ΤΑΜΕΙΑ, ΓΟΝΔΟΛΕΣ, ΒΙΤΡΙΝΕΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ, ΓΕΝΙΚΟΙ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
Γ. ΑΒΡΑΝΤΙΝΗΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 56 (ΠΛΗΣΙΟΝ ΠΛΑΤΕΙ